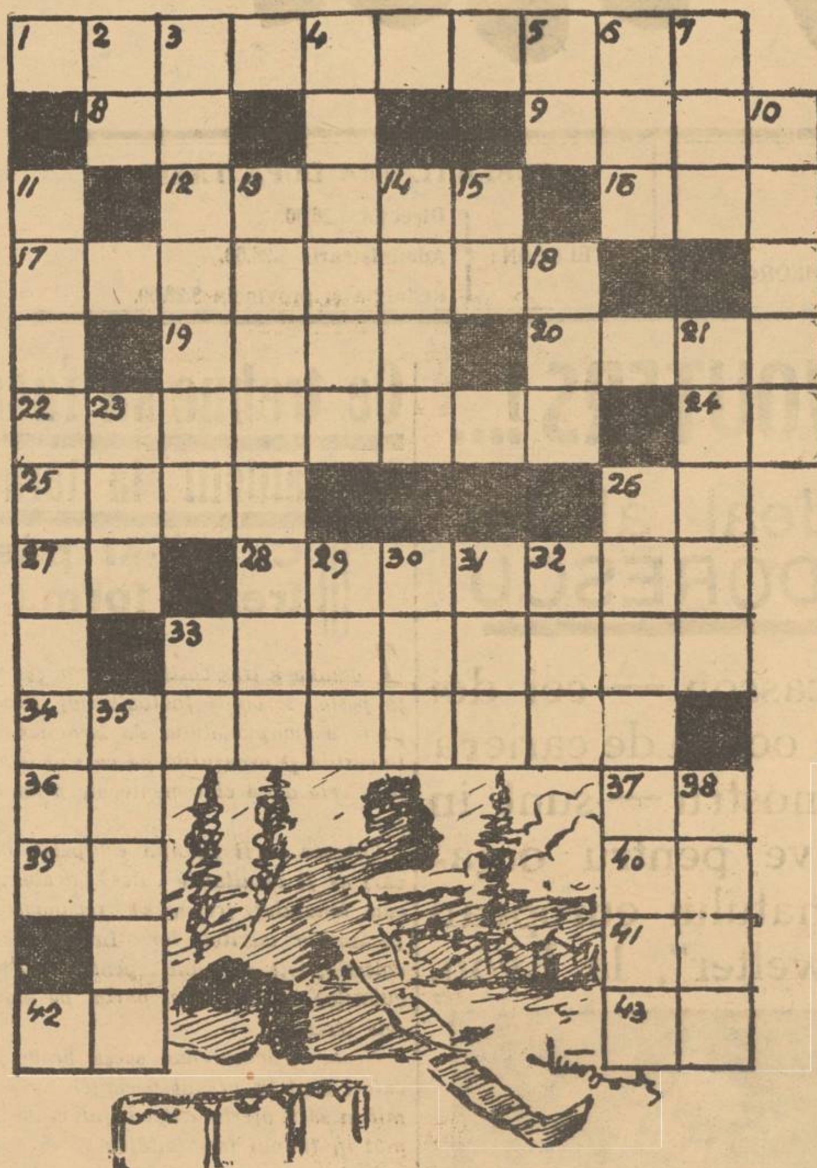
JOCURI

PROBLEMA No. 4

ALȚI CAMPIONI

(25 puncte)

Publicăm azi problema patra din cadrul primului nostru concurs de jocuri distractive. Viitoarea problemă va apare Joi 9 Decembrie.

ORIZONTAL:

1) Se spune că a abandonat Marathonul, de foame!; 8) Prima notă a lui Bodola!; 9) Primul român la Marathon; 12) Campion la aruncarea discului; 16 Nume de femeie; 17) Cârmeşte... înapoi!; 19) Nume de fată; 20) Gluma lui Moldoveanu; 22) ...mai bun produs al atletismului românesc; 24) Oraş vechiu; 25) Aia; 26) Campion la 10 km.; 33) Atlet, fiul lui Nea Ghiţă!; 34) Atlet român; 36) Plec; 37) Nota Bene; 39) Nota din capul lui Silas!; 40) Hi, gloabă!; 41) Lucrez pământul; 42) Iar o notă!; 43) Literă grecească.

VERTICAL:

2) Atletism Domnesc; 3) Vorbire; 4) Bătea din palme la Balcaniadă; 5) Inceputul agriculturii; 6) Nea ....; 7) Pom şi oraş în Germania!; 10) Atlet, înviat din morţi de Iisus!; 11) Cu laurii pe frunte şi în fruntea marathoniştilor; 13) Tizul cu care mă mândresc!; 14) Pe el se caţără viţa de vie; 15) Şcoala Comercială; 18) Pleacă; 21) Campion la aruncarea greutăţii, cam rău de gură!; 23) Kilul lui Cuza!; 26) Măsoară secundele; 29) Râu european; 30) De se 'ncurcă, rău se descurcă!; 31) Lichid farmaceutic; 32) Chinezul zicea: «ţi»; 33) Gala juveţilor; 35) Acolo te înghesueşti la terminarea unui match; 38) Român, neclasat la săritura cu prăjina.

MIRCEA IORDACHE

Poşta jocurilor

VIRGINIA C. Loco. — Aveţi acelaş drept. Numai să aveţi noroc şi nici-o eroare.

*

NEA ILIE-Chişinău. — Domnule... Nea-Ilie, vă mulţumim pentru cuvintele frumoase. După cum vedeţi încrucişăm vorba!

*

TOMA NECREDINCIOSUL. — Dacă sunt frumoase cărţile? O să le vedeţi dacă norocul vă ocroteşte şi dacă aţi deslegat bine.

— M. IOR. —

HANDBALL

Victoria Turnverein-ului la Ploeşti

După cum am anunţat în numărul de eri, matchul de handball ce a avut loc Duminecă la Ploeşti între echipa bucureşteană «Bukarester Turnverein» şi «Handball Club Prahova» din Ploeşti, a revenit oaspeţilor la scorul de 6:3, în pauză fiind 2:2.

Matchul contând ca deschidere la întâlnirea de Foot-ball dintre echipa Tricolor Baia Mare şi Prahova din Ploeşti, a avut loc pe Stadionul «Regele Carol al II-lea», bucurându-se de prezenţa a cca 500 spectatori, care cu tot timpul rece şi ceţos, a venit spre a încuraja cu prezenţa lor tânăra, dar talentata echipă a d-lui Jean Chiţu. Spunem tânără, pentrucă deşi prospătă formată, a reuşit multe lucruri frumoase, făcând impresia la un moment dat, că va învinge şi ar fi reuşit multe lucruri frumoase dacă nu şi-ar fi pierdut suflul.

bloc - notes

Sportul în literatura umoristică

Revistele dela „Alhambra" şi „Cărăbuş" au sketchuri întregi şi cuplete, cari şi-au ales subiecte din lumea sportului. D. Nicolaide apare travestit în Humi

Popularitatea crescândă a sportului nu putea să lase indiferentă mişcarea teatrală. Treptat, treptat, sportul a început să furnizeze subiecte şi a răzbit în piesele de teatru, care-i acordă din ce în ce mai multă atenţiune.

Până în actuala stagiune, sportul intrase în piesele de teatru, mai mult prin aluzii. Aluzii ironice sau admirative, dar simple aluzii.

In ultimul timp, s'a renunţat la sistemul acesta tangenţial de-a se vorbi despre sport. S'a trecut la un contact direct. Cuplete sau scene întregi se ocupă de sport. Iar spectatorii primesc cu multă simpatie aceste scene. Se amuză şi aplaudă cu un entuziasm general care dovedeşte interesul mulţimii pentru sport şi justifică prezenţa scenelor cu subiect sportiv, în comedii sau în reviste...

Ce se joacă la Alhambra

Teatrul Alhambra este în vechi relaţii cu sportul.

Acum câţiva ani — pe vremea când juca în subsolul din strada Sărindar — Alhambra a dedicat sportului, tot prologul unei reviste. Câteva cuplete cu subiect sportiv erau încheiate în prologul acesta cu un foxtrot, al cărui titlu — cântat de tot ansamblul — era:

«Românul e născut sportiv»
«In gradul cel mai pozitiv».

In «Alhambra Palace», — noua revistă a Teatrului Alhambra, atenţiunea pentru sport a scăzut. Nu i s'a mai dedicat un prolog întreg.

Sportul însă n'a fost uitat. Dimpotrivă. Utilizând marea actualitate sportivă a revenirii lui Humi, «Alhambra Palace» are un cuplet întreg, spus de Humi. (Humi bine înţeles e Nicolaide, care

D-RA MYA APOSTOLESCU

a reuşit şi'n rolul acesta să recolteze un frumos şi meritat succes).

Ce pregăteşte Cărăbuşul

Teatrul Cărăbuş îşi va deschide stagiunea de iarnă, în sala Teatrului Vox, la 16 Decembrie. Cărăbuşul a fost întotdeauna un mare prieten al sportului.

Tănase nu lipseşte dela niciun match de football şi dela nici-o gală de box. In seara când Toma Aurel l-a învins la Venus pe Decico, însuşindu-şi titlul de campion al Europei la categoria cocoş, pentru ca să poată vedea matchul, directorul Cărăbuşului a început spectacolul cu aproape o jumătate de oră mai de vreme.

In felul acesta a putut veni la timp la Venus, şi a putut să-l aplaude furtunos pe Toma Aurel.

Pasiunea sportivă a d-lui Tănase s'a făcut dovedită şi în alt chip. Prin îngrijirea sa, Cărăbuşul şi-a alcătuit o simpatică echipă de football (excelent echipată) care a disputat numeroase matchuri cu reprezentativa ziariştilor sportivi, cu aribitrii şi cu olds-boy Venusului.

Era normal, deci ca revista «Poftă bună la Tănase» cu care-şi va deschi-, de Cărăbuşul stagiunea la 16 Decembrie, să acorde o atenţiune specială, sportului.

Revista «Poftă bună la Tănase» va bucura însă — din punct de vedere al sportului — de o împrejurare specială.

Unul din autorii acestei reviste este redactorul nostru, d. George Fulga.

Cu această precizare, plus pasiunea sportivă a d-lui Tănase, este explicabil, că viitorul spectacol al Cărăbuşului acordă o atenţiune specială sportului.

Astfel, Tănase are un schetch de mare haz în care este ironizată pasiunea sportivă a unui ministru care nu mai primeşte pe nimeni, fiindcă trebue să asculte... la radio, transmisiunea matchului România — Laponia.

Mya Apostolescu — neîntrecuta vedetă a Cărăbuşului — are deasemeni câteva poante savuroase, în legătură cu sportul.

Stroe, Vasilache şi Nutzi Pantazi au o apariţie spirituală în trei skiori, în cadrul unui mare balet de iarnă, montat de Siomin, pe trotinete.

D. C. TANASE

Iar Trestian va face mare succes în rolul unui tuberculos care se tratează cu... sport, asistând pe ploae şi pe vânt la matchurile de football.

In total, deci, câteva scene cu subiect sportiv, de mare haz, sortite unui frumos succes cari gradează vechea simpatie a Cărăbuşului pentru sport şi acordă din nou sportului o atenţiune meritată

Caleidoscop

Footballul şi căsătoria

Watkins, secretarul grupării Gravesed C. F. C., o modestă echipă amatoare engleză se plângea într'una de lipsa de însufleţire a jucătorilor săi.

Neliniştit, el începu o anchetă care nu a întârziat să ducă la luminarea problemei.

Opt jucători trebuiau să se căsătorească şi viitoarele lor soţii îi reţineau departe de antrenament şi de matchuri.

Watkins se puse pe treabă pentru a găsi leacul şi-l găsi impunând jucătorilor săi ca cele opt căsătorii să aibă loc înaintea sărbătorii Crăciunului...

«Astfel, explica el eu pot să contez cu certitudine pe jucătorii mei, pentru primăvară».

Secretarul Watkins trebuie să aibe o rea impresie despre căsătorie.

Disciplinarea juniorilor

Federaţia austriacă a luat o iniţiativă curioasă şi destul de interesantă.

Pentru a impune disciplina tinerilor jucători, a decis ca în echipele de juniori, arbitrul să aibe dreptul de a elimina jucătorii pentru un timp oarecare întocmai ca la waterpolo.

Această experienţă, încercată mai întâiu în subdistrictul Slyria, a dat rezultate satisfăcătoare şi va fi fără îndoială, generalizaţi în toată Austria.

Felicitat de 50.000 de persoane

La un match de football care avea loc la Oakland în California, asistau 50.000 spectatori.

Localnicii dominau. Goalul părea iminent.

Deodată, haut-parleurul lansează apelul său:

— Allo! Allo!...

O tăcere desăvârşită se face pe stadion.

— Atenţiune, domnule Harry Littrel, am o telegramă să vă dau. Soţia a născut un băiat. Vino imediat. Semnat: Bunica.

In tăcerea care se succedă acestei uimiri, se zări în tribune, un omuleţ precipitându-se spre ieşire, în timp ce-o călduroasă ovaţie isbucnia în stadion pentru a felicita pe fericitul tată.

GABRIOLET? sau LIMUZINA?..

Intrebarea pe care şi-o pune orice cumpărător de automobil ŞI RASPUNSUL

Gabriolet sau limuzină?

Intrebarea aceasta şi-o pune aproape orice cumpărător de automobil. De multe ori deciziunea definitivă nu se ia pe baza unui punct de vedere rezonabil, ci în baza unui capriciu de moment sau sub influenţa mijloacelor pecuniare. O discuţiune asupra punctului din urmă nu-şi are locul. Să verificăm deci celelalte motive, cari pot influenţa alegerea între limuzină şi cabriolet.

Primăvara alegerea este, în cele mai multe cazuri, uşoară. Timpul frumos îndeamnă la întrebuinţarea unei maşini deschise şi toate îndoelile survenite în timpul iernei, inclusiv chestiunea bănească, se lasă la o parte. Cabriolet-ul este preferat. Tocmai contrariul se petrece toamna.

Limuzina

Atmosfera şi vântul ridică mai uşor teama de răceală şi deci acoperişul din tablă de oţel se preferă Dar maşina nu este întrebuinţată numai toamna şi iarna. După iarnă vine iar primăvară şi atunci acoperişul de oţel nu se poate deschide. Maşinele nu se cumpără ca hainele după anotimp. O maşină se întrebuinţează tot anul atât pe timp frumos, cât şi pe timp urât. Dacă îndoelile din toamnă ar fi juste, cumpărătorii din primăvara ar trebui să se gândească cu groază la toamna şi iarna cari vor veni.

Dar cum se prezintă cazul în realitate?

Multiplele straturi de stofă impermeabilă şi pernele dese depe margine cari nu lasă să treacă umezeală şi curentul rece sunt tot o atât de bună apărare ca acoperişul unei limuzine. Chiar cei mai sensibili utilizanţi ai unui cabriolet sunt tot aşa de bine feriţi de rigorile iernei, ca cei cari întrebuinţează o limuzină. Şi când soarele de primăvară vine iar, ei pot îndepărta uşor acoperişul şi a gusta din plin plăcerile unui voiaj în maşină deschisă, în aer curat, prin păduri şi prin munţi. Dacă timpul se schimbă în mod brusc, nu sunt necesare decât câteva manopere uşoare, cari se pot efectua chiar de o doamnă, spre a avea din nou acoperişul la locul său şi a continua voiajul într'o maşină închisă. Aveţi deci 2 maşini într'una, deci plăcere dublă. Şi dacă vara soarele arde implacabil dintr'un cer senin, acoperişul de oţel al limuzinei acumulează căldura, pe când acoperişul de stofă al gabrioletei face oficiu de umbrelă, izolând căldura tot atât de bine cum iarna fereşte de frig.

Gabrioleta

Dacă la maşinile cu 6 cilindri cu motoarele lor ajustate în mod admirabil, uruiala caroseriei nu se resimte aproape deloc, totuşi acoperişul malcabil al gabrioletei îndepărtează ultimele sgomote ale maşinei, astfel că avem impresiunea unei alunecări fără sgomot. Dacă se ţine cont de toate acestea, alegerea între limuzină şi gabriolet va fi în favoarea acestuia din urmă. Unii neîncrezători vor mai zice, că acoperişul din stofă ţine puţin timp şi trebuie deci repede înlocuit. De sigur, un acoperiş din stofă nu poate dura atât cât un acoperiş din tablă de oţel. Insă o uzină care ţine la numele său va utiliza o stofă de calitate, încât acoperişul de stofă să poată si utilizat mai mulţi ani.

Piele sau stofă?

Vom discuta acum şi chestiunea mult controversată: să se întrebuinţeze pentru perne piele sau stofă? Obiecţiunea cea mai importantă contra întrebuinţărei stofei este că ea se murdăreşte uşor. De ce să se murdărească o pernă a unei maşini mai uşor ca o haină? Praful se îndepărtează cu un aspirator sau o mătură tot atât de uşor ca dintr'un covor. Grija următoare este că pernele se pot uda. Dar dece să se lase, o pernă, să se ude, când manevrarea acoperişului demontabil este atât de uşoară?

Dacă odată plouă puţin înăuntru, pernele de stofă suportă uşor acest lucru, iar iarna se şade mult mai bine şi cald pe stofă decât pe piele. Mulţi cumpărători au apreciat acest punct şi comandă în mod special perne de stofă.

Un speaker scrupulos...

Repriza secundă a matchului Anglia — Cehoslovacia a fost radiodifuzată de faimosul manager al Arsenalului, George Allison.

George (pentru intimi Mike) a avut însă frică să pronunţe numele jucătorilor cehi — pline de consoane.

Practic şi expeditiv; s'a dus la legaţia cehă, unde un însărcinat de afaceri ia indicat subtilităţile pronunţării limbii cehe.

Până la urmă Allison a desemnat atât pe jucători englezi cât şi pe cehi mai mult după cifre pentrucă şi unii şi alţii purtau tricouri numerotate...

— Spune-mi, te rog, n'ai văzut o minge de tennis?...

(Rit et Rac)

25 ani de sport românesc

O mare anchetă a „Gazetei Sporturilor"

Sunt mulţi ani de atunci. Exact câţi nu aş putea preciza. Desigur însă că, mai mult de 25, poate chiar 30.

Vagabondam pe şoseaua Kiselef, la ghidonul unei minuscule biciclete. Vă închipuiţi că nici eu nu eram mai răsărit.

Aventurându-mă dincolo de Bufet, m'am trezit la rondul al II-lea, astăzi loc pec are se înalţă majestos, Arcul de Triumf. In jurul acelui rond, nişte câmpii întinse îmi amintiră că mersesem prea departe cu îndrăsneala. Mă găseam, acum, departe de casă, undeva, afară din oraş. Şi, în fund se profila un al treilea rond situat în dreptul hipodromului Băneasa.

Băneasa? Dar ce caut eu atât de departe? Voi şti să mă întorc acasă? In mintea mea de copil, escapada luase proporţii înspăimântătoare şi puţin a lipsit să nu încep să plâng.

Eram complet desorientat. Priveam înfricoşat, în dreapta şi stânga, înainte şi înapoi. Necunoscutul însă, mă tenta. Aş fi vrut să înaintez dat, par'că ceva din lăuntrul fiinţei mele mă împiedica.

Intoarce-te acasă copil sburdalnic, îmi dicta, nu prea autoritar, conştiinţa. N-ai ce căuta mai departe. Pentru astăzi este deajuns.

Dar, pe când în mine se dădea această luptă, copiii, „îndepărtatei" periferii bucureştene, atraşi de bicicletă făcuseră roată în jurul meu şi cei mai îndrăzneţi se grăbiră să-mi adreseze câteva cuvinte.

Mă simţeam oarecum stânjenit, în mijlocul atâtor feţe necunoscute. Dar, anii copilăriei nu cunosc graniţe şi nici prea multe incoveniente în ce priveşte legarea de noui prietenii.

Vă închipuiţi că nu am întârziat să intru în vorbă cu prichindeii în faţa cărora eu luasem proporţii însemnate. Aveam bicicletă. Şi, pe acele vremuri cine poseda un astfel de instrument era om mare.

Incepusem să-mi dau aere şi să-mi privesc, de sus, prietenii. Câteva clipe aceştia au acceptat să-i domin. In curând însă, unul dintre ei care părea a fi comandantul cetei se desmetici.

Imi dai şi mie bicicleta, ori ne ducem la football

— Football?

— Ce nu ştii ce-i aia?

— ?

Acum veni rândul nouilor mei prieteni să se înfoiască.

— Asta nu ştie ce-i football spuse unul mai răsărit.

— Vino cu noi să vezi cum se bate mingea.

— A! oină răspunsei eu făcând pe competentul în materie.

— Ce „hoină" bă! Football.

In acest timp micul pluton se mişcase din loc şi se îndrepta spre un câmp situat undeva, în spatele unei curţi mari, unde — am aflat tot atunci — se găseau ruinele velodromului.

— Am mers vreo 10 minute cred, şi am găsit, pe o câmpie, 15—16 oameni cari băteau o mingie mare, cu picioarele. Mi-am dat imediat seama că nu este vorba de oină, buşită, şeful la mijloc sau ceva asemănător.

— Asta-i football, bă, mă trezii din reverie unul din puştanii pe care îi însoţisem aproape în mod automat.

Desigur că mi se parea foarte curios să văd oameni în toată firea, bătând mingea şi jucându-se ca nişte copii mai răsăriţi. Mărturisesc sincer că nu prea le-am dat consideratie, socotindu-i drept nişte pierde-vară. Cu toate acestea nu mă înduram să părăsesc câmpul şi, când îmi venea bine, încercam şi eu să imit pe cei cari se străduiau, prin lovituri de picior să îndrepte mingea spre un anumit loc, unde nişte haine marcau un fel de bar.

Cred că nu este necesar să spun că m'a uitat Dumnezeu pe câmp şi spre seară, când am ajuns acasă, nueluşa a jucat o serioasă „bătută" pe spinarea mea.

Câteva zile mai târziu am descins din nou pe câmpia pe care se juca football şi din nou nueluşa şi-a făcut datoria.

Părinţilor nu le spuneam adevărul şi deaceia, după mai mu... lipsuri, tatăl meu, decis să de...pere secretul, mă urmări. Şi îmi trase o sfântă de bătaie la faţa locului şi în prezenţa proaspeţilor mei prieteni.

Seara, la masă, îl auzii pe tata spunând mamei: şti unde umblă haimanava de fi-tu?

— ?

— Pe câmpul dela „Bolta Rece", unde, dacă l-aşi trimite eu, nu s'ar duce.

— La „Bolta Rece?" Face el atâta drum cu bicicleta? Şi, mă rog, ce-l atrage acolo?

— Să-ţi spun drept — răspunse tatăl meu, viţă şi el de sportiv — vede ceva interesant. Sunt acolo câţiva tineri bine conformaţi, cari se delectează bătând o mingie mare cu piciorul. Ei numesc jocul acesta „fussball". (Tata evita să pronunţe cuvântul aşa cum se pronunţă).

Auzeam pentru prima oară de „Bolta Rece" şi tot pentru prima oară constatam că părinţii mei nu mi-ar interzice să mă distrez cu noul joc. Ceiace nu prea le convenea, consta în faptul că terenul era prea departe şi eu mă expuneam prea mult, circulând cu bicicleta, nesupraveghiat, prin oraş.

Cu toate acestea, vizitele mele la „Bolta Rece" se îndeşiră şi aci am văzut prima dată pe d. George Costescu, care a colaborat mai târziu la fondarea FSSR-ului şi care ne-a furnizat un bogat şi variat material pentru ancheta ce o inaugurăm.

Jenny Dumitrescu